

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1517/2564

พนักงานอัยการจังหวัดกันทรลักษ์โจทก์ ธนาคาร ก.โจทก์ร่วม นาย ค.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 1, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 188, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 266, ป.อ. มาตรา 269/1, ป.อ. มาตรา 269/2, ป.อ. มาตรา 269/4, ป.อ. มาตรา 269/7, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 90, ป.วิ.อ. มาตรา 218

ย่อ / หลักกฎหมาย

บัตรเดบิต บัตรเดบิตวีซ่าการ์ด บัตรมาสเตอร์การ์ด บัตรเครดิตวีซ่าการ์ด และบัตรเติมเงินวีซ่าการ์ด ปลอม ซึ่งเป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ออกให้เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้ อันแทนการชำระด้วยเงินสด หรือใช้เบิกถอนเงินสดจากบัญชีเงินฝากธนาคาร แต่ละใบมีข้อมูลในบัตรของผู้ถือบัตรต่างรายกันและต่างหมายเลขกัน ก็ออกโดยต่างธนาคารกัน ทั้งโดยสภาพของการปลอมและใช้หรือมีไว้เพื่อใช้บัตรดังกล่าวต้องปลอมที่ละใบและใช้แต่ละใบแยกต่างหากจากกัน ดังนี้ จำเลยจึงไม่ได้มีเจตนาเดียวในการปลอมและใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรนั้น แต่มีเจตนาปลอมและใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรดังกล่าวแต่ละฉบับ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน บัตรเดบิต บัตรเดบิตวีซ่าการ์ด บัตรมาสเตอร์การ์ด บัตรเครดิตวีซ่าการ์ด และบัตรเติมเงินวีซ่าการ์ดปลอม เป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ออกให้เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้แทนการชำระด้วยเงินสด หรือใช้เบิกถอนเงินสดจากบัญชีเงินฝากธนาคาร บัตรดังกล่าวจึงเป็นเอกสารที่เป็นหลักฐานแห่งการก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวนหรือระงับซึ่งสิทธิ ตามความหมายของคำว่า เอกสารและเอกสารสิทธิ แห่ง ป.อ. มาตรา 1 (7) และ (9)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 91, 188, 264, 265, 266, 269/1, 269/2, 269/4, 269/7, 334 และริบของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณาธนาคาร ก. ผู้เสียหายที่ 1 ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265, 269/1, 269/2, 269/4 วรรคแรก ประกอบมาตรา 269/7, 334 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานปลอมเอกสารสิทธิและฐานปลอมบัตรอิเล็กทรอนิกส์ เป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานปลอมบัตร อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ฐานใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมที่ได้ออกให้เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้าและบริการ เมื่อจำเลยเป็นผู้ปลอมและใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมเอง จึงให้ลงโทษฐานใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมตามมาตรา 269/4 แต่เพียงกระทงเดียว ตามมาตรา 269/4 วรรคสาม ฐานใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมที่ได้ออกให้เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้าและบริการ จำคุกกระทงละ 2 ปี รวม 30 กระทง เป็นจำคุก 60 ปี ฐานมีเครื่องมือเพื่อใช้หรือให้ได้ข้อมูลในการปลอมบัตรอิเล็กทรอนิกส์ จำคุก 2 ปี ฐานลักทรัพย์ของผู้อื่น จำคุกกระทงละ 1 ปี รวม 3 กระทง เป็นจำคุก 3 ปี รวมจำคุก 65 ปี เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว ให้จำคุก 20 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (2) ริบ

บัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอม 29 ใบ เครื่องอ่านและเขียนบัตรพลาสติกชนิดแถบแม่เหล็ก ยี่ห้อเอ็มเอสอาร์ เอ็กซ์ 6 (MSR X6) และคอมพิวเตอร์พกพา ส่วนโทรศัพท์เคลื่อนที่ซัมซุง สีดำ รุ่นเอห้า แฟลชไดรฟ์สีขาว ซิมการ์ดโทรศัพท์ 6 อัน และบรรจุภัณฑ์ซิมการ์ดโทรศัพท์ระบบเติมเงิน 8 อัน ให้คืนแก่เจ้าของ ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า เมื่อรวมโทษทุกกระทงความผิดแล้ว ให้จำคุก 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้โดยปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) ให้ถูกต้อง อันเป็นการแก้ไขเล็กน้อยและยังคงลงโทษจำคุกจำเลยกระทงละไม่เกินห้าปี จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง ที่จำเลยฎีกาว่า พยานหลักฐานที่โจทก์และโจทก์ร่วมนำเสนอสืบฟังไม่ได้ว่าจำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 และขอให้ลงโทษสถานเบา นั้น เป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานและการลงโทษของศาลอุทธรณ์ภาค 3 อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยข้อแรกว่า การกระทำของจำเลยฐานปลอมบัตรอิเล็กทรอนิกส์และฐานใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมเป็นการกระทำความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรม เห็นว่า บัตรเดบิต บัตรเดบิตวีซ่าการ์ด บัตรมาสเตอร์การ์ด บัตรเครดิตวีซ่าการ์ด และบัตรเติมเงินวีซ่าการ์ดปลอม เป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ออกให้เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทน การชำระด้วยเงินสด หรือใช้เบิกถอนเงินสดจากบัญชีเงินฝากธนาคาร แต่ละใบมีข้อมูลในบัตรของผู้ถือบัตรต่างรายกันและต่างหมายเลขกัน กับออกโดยต่างธนาคารกัน ทั้งโดยสภาพของการปลอมและใช้หรือมีไว้เพื่อใช้บัตรดังกล่าวต้องปลอมที่ละใบและใช้แต่ละใบแยกต่างหากจาก กัน ดังนี้ จำเลยจึงไม่ได้มีเจตนาเดียวในการปลอมและใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรนั้น แต่มีเจตนา ปลอมและใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรเดบิต บัตรเดบิตวีซ่าการ์ด บัตรมาสเตอร์การ์ด บัตรเครดิต วีซ่าการ์ด และบัตรเติมเงินวีซ่าการ์ดซึ่งเป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์แต่ละฉบับ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยข้อต่อไปว่า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 ชอบหรือไม่ โดย จำเลยฎีกาว่า หากจะลงโทษจำเลยต้องปรับบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264 นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า บัตรเดบิต บัตรเดบิตวีซ่าการ์ด บัตรมาสเตอร์การ์ด บัตรเครดิตวีซ่าการ์ด และบัตรเติมเงินวีซ่าการ์ดปลอม เป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ออกให้เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสด หรือใช้เบิกถอน เงินสดจากบัญชีเงินฝากธนาคาร บัตรดังกล่าวจึงเป็นเอกสารที่เป็นหลักฐานแห่งการก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวนหรือระงับซึ่งสิทธิ ตามความหมายของคำว่า เอกสารและเอกสารสิทธิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (7) และ (9) ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ปรับบทลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 ชอบแล้ว ฎีกาจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน

องค์คณะ

เทพ อิงคสิทธิ์ · พงษ์ศักดิ์ กิตติสมเกียรติ · จาตุรงค์ สรนุวัตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/>

